

στήματι. "Οτι δὲ εἰ ἐπιτετραμμένοι τὰ τοῦ μουσείου λογίους καὶ ἀν πατήσῃ ὁ ποὺς αὐτοῦ, σπουδάζων δύνανται νὰ πράξωσιν εύδοκίμως τοῦτο, ἔξαγεται εἰς αὐτῆς τῆς ὑπὸ δόψιν ἡμῶν ἐκθέσεως, ἐν τῇ ὑπομηματίζονται τὰ νομίσματα μετ' ἐπιστημονικῆς ἐκανότητος.

Τὸ Ἐγκόλπιον τῶν νέων εἶναι νέος χαρπὸς τῆς ἀκαδημάτου ἐνεργείας τοῦ Κ. Γ. Πολυμέρη. "Οστις ἔτους νὰ γνεφίσῃ τὸν Κ. Πολυμέρην, δὲν ἡναγκάσθη βεβαίως νὰ ἐπιχειρήσῃ θεοῖς καὶ πολυγρονίους ἀνασκαφὰς ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα αὐτοῦ ὅπως πεισθῆται καὶ νήφων καὶ κοιμώμενος καὶ λαλῶν, περὶ ἐνὸς καὶ μόνου σκέπτεται καὶ μεριμνᾷ, περὶ τῆς ἀγωγῆς τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας. Ἀγωγὴν δὲ δὲν ἔννοει, ως οἱ πολλοὶ, τὴν ἀπλῆν μάθησιν γραμμάτων, ἀλλὰ πρὸ ταύτης τῆς ῥύμισιν τῆς καρδίας ἡθικῶς τε καὶ θρησκευτικῶς. Τὸ Ἐγκόλπιον τῶν νέων εἰς τοῦτο καὶ μόνον τείνει. Όποιος δὲ εἶναι ὁ Κ. Χάσους οὐτινος τὰς ὄμιλίας περιέχει τὸ Ἐγκόλπιον, ιδοὺ τί λέγει ὁ Κ. Πολυμέρης ἐν τῷ διδακτικῷ προλόγῳ αὐτοῦ.

« Ο Κ. Χάσους εἶναι κληρικός ἐκ τῆς αἰρέσεως τῶν Πρεσβυτεριανῶν, δηλαδὴ ἐκείνης εἰς τὸν καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις διατελῶν Ιεραπόστολος Ἰωνᾶς Κίγκανηκει, καὶ οὗτος εἶναι ἡ ἐρεστικωτέρα τῆς Λουθηρανῆς θρησκείας αἵρεσις. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει μεγίστη αντίθεσις εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν δύο τούτων Ιεροκηρύκων, δὲν εἶναι ἀπὸ σκοποῦ νὰ γίνη ἔνταῦθι μικρά τις σύγκρισις μεταξὺ αὐτῶν.

« Ο μὲν Χάσους, θρηνῶν τὴν πρὸς τὴν ἀθεϊκὴν πάσιν τῶν συμπολιτῶν του, ἀναβάλνει μετὰ πολλῆς ζωηρότητος καὶ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ τὸν ἀμβωνα, προσπαθῶν νὰ στήσῃ φραγμὸν εἰς τὴν ἐπικειμένην πλάνην, διὰ τῆς πειστικωτέρας καὶ λογικωτέρας τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίας. δ ὁ δὲ Κίγκανης, παρατὰν ἀνάνδρως τὸ μέγα τῆς Εὐαγγελικῆς διδασκαλίας στάδιον, ὅπερ ὑπάρχει ἐν τῇ ίδίᾳ αὐτοῦ πατρίδι καὶ ἐν ταῖς εὑρυτάταις πέριξ αὐτῆς γώραις, ἔνθεις οἱ λαοὶ πλανῶνται εἰς τὸ σκότος τῆς εἰδωλολατρείας καὶ τοῦ ἀπολυτισμοῦ, ἔρχεται ποῦ; ἐν Ἑλλάδι! διότι πρῶτον ἐκηρύχθη δὲ λόγος τοῦ Κυρίου ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ διδάσκη τὸ Εὐαγγέλιον, εἰς ποίους; εἰς τοὺς Ἑλληνας, οἵτινες καὶ τὸ ἐννοοῦν καὶ τὸ ἐξηγοῦν κάλλιον αὐτοῦ. Ο πρῶτος διδάσκει εἰς τοὺς συμπολίτας του δημοσίᾳ καὶ μετὰ τῆς μαγαλητέρας παρόησίας τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν εὐσέβειαν, προσπαθῶν δλαῖς δυνάμεσι νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτοὺς γενναῖαν καὶ φιλανθρωπικὴν αἰσθήσατα. Ο δεύτερος περιφέρεται εἰς τὰς στενωποὺς καὶ τοὺς δρομίτους; τῶν Ἀθηνῶν ζητῶν τυχοδιώκτην τινὰ ἡ ἀπηλπισμένον, διὰ τὸ φέρη αὐτὸν κρύφα ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ νὰ τὸν κάμη νὰ παραδεχθῇ τὸ σαθῆδον τῆς διδασκαλίας του σύστημα, διὰ εὐτελῶν προσφορῶν καὶ γένεθλων ὑποσχέσεων. Ο πρῶτος, διὰ τῶν ὥραιών καὶ ἐμβριθῶν συγγραμμάτων του, ωρελεῖ καὶ φωτίζει οὐχὶ μόνον τοὺς συμπατριώτας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους λαοὺς, γινόμενος οὕτω χρήσιμος εἰς ὅλον τὸ ἀγθρωπικόν γένος. Ο δεύτερος γίνεται σκάνδα-

λον διότου καὶ ἀν πατήσῃ ὁ ποὺς αὐτοῦ, σπουδάζων καὶ μελετῶν ἀπαύστως τὸν τρόπῳ νὰ παραστήσῃ διὰ τῶν ψευδεστέρων ἐκθέσεων εἰς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ὑποστηρικτάς του, ως θαύματα τὰς ἀνοησίας καὶ τὰ ἀτοπήματα αὐτοῦ. Ο πρῶτος, ιστάμενος ἐπὶ τοῦ ιεροῦ ἱμένων, διδάσκει τὴν φιλανθρωπίαν, τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς, τὸν εὐθὺν καὶ σταθερὸν χαρακτῆρα, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν τείνουσαν πρὸς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῶν ὅμοεθνῶν του. Ο δεύτερος, καθήμενος ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ὑψόνει βροντήλους γείρας πρὸς τὸν ὄψιστον (ὅπερ ἐμφαίνεται ἐναργῶς εἰς τὰ εἰκονίζοντα τὴν ψυχὴν προσπεποιημένα καὶ ὑποκριτικὰ αὐτοῦ βλέμματα) ἐνσπέρων τὴν διχόνοιαν καὶ τὴν ἀτέχειτην ἐν Ἑλλάδι, διὰ τῆς πρὸς τὸν προστηλυτισμὸν τάσεις του. Ο πρῶτος, τέλος πάντων, διδάσκει τὴν ἀφίλοκέρδειαν καὶ τὴν μετριότητα, ἀποκελῶν εἰδωλολατρείαν τὴν πλεονεξίαν. Ο δὲ δεύτερος, μεταχειρίζόμενος τὸν δύναμιν τῆς κυβερνήσεως του, ἀρπάζει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς Ἑλλάδος δραγμάτας ἐκκτὸν τριάκοντα χιλιάδων, πρὸς ἀποζημίωσιν οικοπέδου ἀγορασθέντος ἀντὶ δύο χιλιάδων δραγμῶν περίπου.

Ο ἔξαγεται λοιπὸν ἐκ τῆς ἀμερολήπτου καὶ δικαίας ταύτης παραθέσεως, διτὶ ὁ μὲν Χάσους εἶναι ἀνθρωπὸς σεβάσμιος καὶ ἐνάρετος, ἐκτελῶν πιστῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ Κίγκανης, διπλὸς τοῦ Σατανᾶ, καὶ πάντη ἀνάξιος τοῦ ἐπαγγελλομένου θείου ἔργου. Δὲν ἀρμόζει μὲν ἐντεῦθι νὰ ἐλέγῃ μίαν πρὸς μίαν τὰς ἀνοησίας καὶ τὰς πλάνας τοῦ ἀνθρώπου τούτου, λέγω δὲ μόνον, διτὶ αἱ κατὰ κατιρούς κυβερνήσεις ἡμῶν ἐστρατὸν πολὺ ζητοῦσαι νὰ καταστείλωσι τὸν προστηλυτισμὸν αὐτοῦ διὰ τὴν δικαστηρίων, ἐνῷ τὸ κατάληγαν τῆς πλάνης μέτον ἦτο νὰ σταλῇ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ Ἐπιτροπὴ ἐκ μέρους αὐτῶν, οἵτις νὰ παραστήσῃ εἰς τὴν Κυβερνήσιν τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν ἐμπεριστετωμένως καὶ λεπτομερῶς τὴν ἐν Ἑλλάδι σκανδαλώδη καὶ ἀνάξιαν τῆς πολιτείας ἐκείνης διαγωγὴν του, ἀπαιτοῦσα εὐτεβάστως καὶ ἰκανευτικῶς τὴν ἀνάκλησιν αὐτοῦ. »

Εἴθε λαμβάνομεν συνεχῶς ἀφορμάς νὰ ἐπαινεῖμεν, ως σήμερον τὴν περὶ τῆς ἡθικῆς ἀγωγῆς μέριμναν τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν!

## ΠΟΙΗΣΙΣ.

—οφθαλμος—

Ἐπειδὴ οἱ ἐπὶ τοῦ ἐφετεινοῦ ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ κριταὶ μόνον ἐκ τῶν δύο ἐπαινεθέντων ποιημάτων ἀνέγγισαν καὶ ἐδημοσίευσαν τὰ ἐκλεκτότερα τεμάχια, ἡ δὲ ἀξία τῶν λοιπῶν ποιημάτων ἔμεινεν ἀγνωστος, οἱ ποιητὴς τῆς Μυρσίνης καὶ τοῦ Φώτου ἐκρίνει καλὸν νὰ φέρῃ εἰς φῶς διὰ τῆς Παγδώρας

γάριν τῶν περιέργων ἀναγνωστῶν τῆς ἐκθέσεως τῶν κριτῶν καὶ τῶν ἀποσπασμάτων ἐκείνων, καὶ τινα ἐκ τοῦ ἴδιου του ποιήματος καὶ ἡδη μὲν δημοσιεύει τὸ ἐπόμενον ἀκολούθως δὲ πλειότερον.

—ooo—

«Ἐκεῖ ποῦ κλίνουν μελανὰ τὰ τείχη τοῦ φρουρίου

Καὶ ἀνορθοῦτ' ἐπὶ τῆς γῆς τοιχότιστός τις θύρα,  
Φεῦ! εἰς τὸ βίθιος φυλακῆς ὑγρᾶς καὶ ἀνηλίου,

Ἐκεῖ σιδηροδέσμιον τὸν Φῶτον ῥίπτ' ἡ Μοῖρα!  
Τρίζουν τὰ κλείθρα της, καθὼς συντοιχομένη πτέρυξ,  
Καὶ δέκα κέρθεροι φρουροὶ τοποθετοῦνται πέριξ!

Τὸν ἥλιον αἱ καρυδαὶ τοῦ Ταΐγρετον κρύπτουν

Τοῦ σκότους ἡ βασίλισσα προσέκινε διφρηλάτις,  
Καὶ τὸ ἀστρακάνηδρο τρέμοντα κατὰ τειρᾶς προκύπτουν,

Ὄς δηρυάλωτος λκὰς φιλῶν τὰ κράσκεδά της

Τὸ πόλιον τὸ κράτος τῆς σιγῆς ἡ γύρωρε δλη μέναι,

Καὶ ἐπάνω μόνον θορυβοῦν ἐκεῖ συνιθροισμένοι!

Περὶ τοῦ Φῶτον συζητοῦν ἐκεῖ ν' ἀποφασίσουν,

Ἀκούσατε! ὅλοι: βοεῦν καὶ ὅλοι: δυοφάνως

Ἄποροιζουν! συμφορά! Οὐτὸν καρατομέσουν!

Μόνος ὁ Ζεφέριος κατ' αὐτοῦ δὲν δίδει ψῆφον, μόνος.

Λοιπὸν ἀποφασίζεται τοῦ δυστυχοῦς ἡ τύχη!

Ἡ κεφαλὴ του νὰ στηθῇ ἐπάνω εἰς τὰ τείχη!

Ἄλλοιμονον! οἱ τέσσει του ἀγῶνας; καὶ θυσίαι

Νὰ πείσουν τὴν ἀμάλικτον δὲν ἡμποροῦν ψυχήν των!

Νὰ τοὺς κλονίσουν κατορθοῦν σκληρά δημηγορίας

Ἐνὸς ἡ δύω προδότῶν αἰσχρῶν καὶ ἀνατριχύντων!

Λοιπὸν ἀποφασίζεται τοῦ δυστυχοῦς ἡ τύχη!

Ἡ κεφαλὴ του νὰ στηθῇ ἐπάνω εἰς τὰ τείχη!

Πλὴν τίνες εἶν' ἐκεῖνοι οἱ τρεῖς, ποῦ σπεύδουσι δρο-

μαῖοι;

Ὦ; φάσματα ὑπὲν τὸ φῶς τοὺς βλέπω τῆς Σελήνης!

Ἴδον ὁ εἰς τῶν ἔστρεψε τὸ πρόσωπόν του· κλαίει!

Ὦ! εἰς αὐτὸν προδίδεται ἡ ὄψις τῆς Μυρτίνης!

Οἱ ἄλλοι; — Εἴναι μαχηταὶ καὶ φίλοι τοῦ δεσμώτου.

Ἴδετε· πλησιάζουσι τὴν φυλακὴν τοῦ Φῶτου!

Ανοίγουν! πρώτη προχωρεῖ καὶ εἰσέργεται ἐκεῖνη.

Κ' οἱ ἄλλοι δύω κύπτουσι καὶ καταβαίνουν κάτω.

Ακούστε; πικρὰν φωνὴν δὲσμοίς ἀγίνει!

Βιαίως τὸν ἐξύπνισαν! ὁ τάλας! ἀκούματο.

Οἱ κρότος τῶν ἀλύσεων ἀκούεται! τὰς πείσουν.

Πίπτουσι κάτω· πίπτουσι καὶ δεύτερον! τὰς λύσουν.

Ἴδον ἀνῆλθον! τέσσαρες βλέπων τῆς θύραν ἡδη.

Σπεύδουσι δύω ἀτυχεῖς συστρίγγοντες τὰς χεῖρας.

὾! σκιάσε τους, δέσποινα, κάνεις νὰ μὴ τοὺς ἴδῃ!

Ταχύνουν· ἔρθασσαν ἐμπρός τῆς τοῦ φρουρίου θύρας!

Ἄνοιγε! ἡ θύρα· δὲ πικρὰ στιγμή· θα χωρισθούσι.

Κρατοῦν τὰς χεῖρας καὶ λαλοῦν· μόνον, θὰ φιληθῶσι.

Εἶναι ὁ πρῶτος ἀσπασμὸς, τὸ πρῶτον φίλημά του.

Μὲ φέρον πληγιάζουσι τὰ χεῖρα του.. ἀστράπτει.

Τρομάζουν, ἀποσύρουσιν ώχρα τὰ πρόσωπά του,

Καὶ καταπίπτων καραυνὸς ἐμπρός αὐτῶν ἀνάπτει!

Στρέφεται η Μυρτίνη καὶ αὐτὸς ἐξέργεται δρομαῖος,

Καὶ σύρουσιν οἱ πυλωροὶ καὶ κλείουσι ταχέως!

## ΑΙΓΑΙΟΝ.

...ΕΦΘΑΣ...

ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Ὁ μεγαλύτερος καταρράκτης τοῦ κόσμου είναι ἐπὶ τοῦ Νιαγάρα, ὃπου τὰ θύετα τῶν ἀνωθεν μεγάλων λάκκων συνερχόμενα σχηματίζουσι ποταμὸν ἔχοντα πλάτος τριῶν τετάρτων τοῦ μιλίου, καὶ καταπίπτοντα εἰς δύο ὑπερμεγέθεις στήλας εἰς βάθος ἑκατὸν ἑξήκοντα ποδῶν.

Τὸ μεγαλύτερον σπήλαιο τοῦ Κόσμου είναι τὸ τῆς Κεντόκτης τῆς Βορείου Αμερικῆς, ἐνθα δύναται τις νὰ ταξιδεύσῃ ἐπὶ ποταμοῦ ὑπογείου, καὶ ν' ἀγρέεται σομμάτους ἡγθύνεις.

Ο μεγαλύτερος ποταμὸς τοῦ Κόσμου είναι ὁ Μισσισιππης, ἔχων μῆκος τεσσάρων γιλιάδων καὶ ἑκατὸν μιλίων. Τὸ ὄνομα Μισσισιππης σημαίνει εἰς τὴν Ἰνδικὴν γλῶσσαν «Πατήρ τῶν θύετων».

Η μεγίστη κοιλάς τοῦ Κόσμου είναι ἡ τοῦ Μισσισιππης, καλύπτουσα πεντακοσίων γιλιάδων τετραγωνικῶν μιλίων ἐπιφάνειαν, καὶ θεωρουμένη ὡς μή τῶν καρποφοριστῶν γαιῶν τοῦ Κόσμου. Η μεγαλύτερα λίμνη τοῦ Κόσμου είναι ἡ Superior τῆς Βορείου Αμερικῆς, ἔχουσα τετρακοσίων τριάκοντα μιλίων μῆκος.

Η μεγίστη φυσικὴ γέφυρα τοῦ Κόσμου είναι εἰς Βιργινίαν, ἐκτεινομένη ἐπὶ γάσματος 80 ποδῶν πλάτους, καὶ διακοσίων πεντήκοντα ποδῶν βάθους, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ὄποιου ἔρει μικρὸς ποταμός.

Ο μέγιστος στερεός δύκος σιδηρού τοῦ Κόσμου, είναι τὸ σιδηροῦν δρός τοῦ Μισσισιππης, ἔχον τριακοσίων πεντήκοντα ποδῶν ὑψός καὶ δύω μιλίων περιφέρειαν.

Ο μεγαλύτερος αἰώνιος δρόμος τοῦ Κόσμου είναι ἡ Κεντρικὴ τῆς Επαρχίας Ἰλλινόις, ἔχων μῆκος ἑπτακοσίων τριών καὶ ἑνδεκά μιλίων, δι' ἧν διαπανθίσαν δεκαπέντε ἑκατομμύρια δολαρίων, ἡ ἐγκενήκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Τὸ μεγαλύτερον ἀριθμὸν μιλίων σιδηροδρόμου, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐδάφους, ἔχει ἡ Ἐπαρχία Μισσισιππης, ὃπου ὑπάρχει περισσότερον ἢ πέντε εἰκαστον τοῦ μιλίου σιδηροδρόμου δι' ἑκατὸν τετραγωνών μίλιον ἐπιφάνειας.

Τὸ μεγαλύτερον ὑδραγωγεῖον τοῦ Κόσμου είναι τὰ τοῦ Κράτων τῆς Νέας Γόρκης, ἔχον μῆκος